בס"ד

"הַצִּיבִי לָךְ צִיֻּנִים" (ירמיהו לא, כ)

סיכומי דברות קודש **כ"ק מו"ר שליט"א** בשבתות השנה בעת רעווא דרעווין
לימודים חיים לעובדא ולמעשה לחיי היום-יום

* * *

פָּרָשַׁת מַטּוֹת מַסְעֵי – חֲזַק תשפ"ג

מנחמים את האבא

א. עומדים אנו קודם ראש חודש מנחם אב, ופירשו צדיקים ענין של 'מנחם אב' שהוא דו-סטרי, אבינו אב הרחמן מנחם אותנו, ואנחנו מנחמים אותו, שאנו אומרים להקב"ה **"רבש"ע, אנחנו חוזרים בתשובה! אנחנו שבים אליך באמת ובלב שלם, ועוד נזכה לראות בבנין ביהמ"ק ברוב יפיו ותפארתו!"** ובזה מתקיים 'מנחם' אב' - מנחמים את האבא!

ההצלה של האדם!

ב. בימים אלו 'שכינתא איהי בגלותא', וצריכין לעשות קן לשכינה; מהי 'שכינה'? האלקות שיש בתוך כל אחד ואחד. יש בקרבך נשמה קדושה וטהורה, ובה שוכנת אלקותו יתברך המחיה אותה, ועליך לעשות קן לשכינה אצלך, **בתוכך!**

איך? ע"י תפילה והתבודדות, כשאדם חזק בדיבורים אל הקב"ה, בתמימות ופשיטות גמור, בזה בונה אט אט קן קדוש שישרה בתוכו השכינה. וכן ע"י לימוד התורה הקדושה, במיוחד לימוד תיקוני זוהר, שעליו איתא בפירוש (ריש תקונ"ז) שבחיבור זה עושין קן לשכינה, וכן אמירת תהלים, שבו ק"ן מזמורים, ענין של ק"ן קדוש.

אדם חושב: "ניסיתי לשבת וללמוד את התורה, אבל אין לי שום הבנה בה כלל; אני לא מבין את התורה, הראש שלי לא קולט את הנלמד", ומחמת זה מתרשלים מהלימוד חלילה.

רבינו מגלה לכל אחד ואחד: 'גם לך יש חלק בתורה!' תיקח ספר - תתחיל ללמוד, בתמימות ופשיטות, בין אם אתה מבין ובין אם אתה לא מבין, תתחיל! <u>ענין של סדר-דרך-הלימוד שקיבלנו מרבינו, זו ההצלה של האדם!</u>

ערי מקלט

ג. סיום ספר במדבר, הוא בעצם סיום התורה, כי ספר דברים הוא "משנה תורה" - חזרה על כל ארבעת ספרי התורה, נמצא א"כ שספר במדבר הוא סיום התורה, וכלל גדול בידינו **"הכל הולך אחר החיתום"**, א"כ עלינו להתבונן באיזה ענין ספר במדבר מסתיים, במה הוא נחתם, ומה לימוד נחוץ יש בו לכל חיי האדם.

ספר במדבר מסתיים עם פרשת ערי מקלט, שלשם היה בורח ההורג נפש בשגגה, וכמ"ש **"וְהִקְרִיתֶם לָכֶם עָרִים עָרֵי מִקְלָט תִּהְיֶינָה לָכֶם וְנָס שָׁמָּה רֹצֵחַ מַכֵּה נֶפֶשׁ בִּשְׁגָגָה"** - **'בשגגה'** דייקא, כי אין אחד שהורג את הנפש שלו במזיד, רח"ל, אלא בתור שוגג, שהוא לא ידע, לא למד ולא הבין, לא זכה להיות מקורב לצדיקים, ולא קיבל לימודים אמיתיים, ועל כן נתקיים אצלו ענין שהרג את נפשו בשגגה, שחט את נפשו רחמנא ליצלן.

מהי העצה? לאיפה אדם בורח? לאן הוא צריך להגיע? מה יציל אותו?

הוא צריך להגיע ל"ערי מקלט"! מה הן "ערי המקלט"? כתוב בתיקוני זוהר: ששת ערי המקלט הן ששת התיבות של "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹקֵינוּ ה' אֶחָד"; זה המקום שאליו אדם צריך לברוח! זה זה ה"ערי מקלט"! לברוח לתוך האמונה הקדושה: "רבש"ע, אני מאמין שכל דבר הוא בהשגחה עליונה! הכל ממך! ואפילו שעבר עלי מה שעבר, עכשיו אני חוזר בתשובה! אני בורח אל תוך האמונה!"...

ולכאורה, איך אדם לוקח על עצמו כזאת אחריות - לזרוק מעליו כל עברו? הלא היתה לך בחירה, ולא עמדת בניסיון, ואיך עכשיו אתה זורק את הכל? התשובה היא: **זה היה בשוגג! זה לא היה במזיד! זה היה בלי שכל!** וכמו שאומרים בליל "כל נדרי" כמה פעמים את הפסוק: **"וְנִסְלַח לְכָל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם כִּי לְכָל הָעָם בִּשְׁגָגָה"** - מה שעם ישראל עושים זה **<u>רק</u>** בתור שוגג, <u>זה לא במזיד!</u> ואם כבר זה קרה, מה עושים? בורחים לתוך האמונה הקדושה! "אני מאמין שהכל בהשגחה עליונה"!

שיאומי - זה 'בלוף'!

ד. אם אדם דורש מהילדים שלו דברים מסוימים, והוא בעצמו לא מקיים - **זה לא שווה כלום!** אתה רוצה שהילד שלך יישמר מכל מיני מכשירים טמאים, אבל הילד רואה אותך כל היום בתוך האייפון... <u>אתה כל היום בתוך ה'שיאומי'...</u> יש היום כל מיני שמות שונים ומשונים לסוגי הטומאה, ומנסים להלביש את הטומאה בכל מיני שמות המחפים על הטומאה, **ובאמת כל זה הם כלים טמאים ומטומאים, ובקלות אפשר להיות בכל הזבל - גם ב'שיאומי'! <u>אפילו שכתוב עליו בגדול 'כשר - ועד הרבנים', זה 'בלוף' אחד גדול! זה כמו חזיר שמראה בחוץ שהוא כשר, ובאמת הוא טמא מטומא! כל המכשירים האלו - עם כל השמות - זה חתיכה של זבל וטומאה!</u>**

וזהו הכתוב בפרשת השבוע אצל בני גד בני ראובן: **"בְּנוּ לָכֶם עָרִים לְטַפְּכֶם" - 'ערים'** לשון של **התעוררות**, היינו לבנות התעוררות אצל הילדים, **"וּגְדֵרֹת לְצֹנַאֲכֶם"** - גדרות וסייגים שונים לצאן קדשים, אבל העיקר הוא: **"וְהַיֹּצֵא מִפִּיכֶם תַּעֲשׂוּ"** - תקיימו את מה שאתם מוציאים מפיכם, ואם אדם מקיים בעצמו את מה שדורש מילדיו, כל החינוך הולך על דרך נכון וישר, ויזכה ש'כָּל פְּרִיו' יהיה 'קֹדֶשׁ הִלּוּלִים לַה'', אמן ואמן!